

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1320-ҳадис

1320/3193 – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: سَتَمَنِي ابْنُ آدَمَ، وَمَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَشْتَمَنِي، وَتَكْذَبَنِي وَمَا يَنْبَغِي لَهُ، أَمَّا سَتَمُهُ فَقَوْلُهُ: إِنَّ لِي وَلَدًا، وَأَمَّا تَكْذِيبُهُ فَقَوْلُهُ: لَيْسَ يُعِيدُنِي كَمَا بَدَأَنِي.

1320.3193. Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам, менимча, бундай дедилар: «Аллоҳ: «Одам боласи Мени ҳақоратлади, ҳолбуки, Мени ҳақоратлаши дуруст эмас эди. У Мени ёлғончига чиқарди, бундай қилиши дуруст эмас эди. Унинг ҳақорати - Мени боласи бор деб айтишидир. Ёлғончига чиқариши эса «У мени йўқдан бор қилгандек, қайта вужудга келтира олмайди», дейишидир», деди».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI